

Znala panna pána

Václav Neckář

1. Tisíckrát, tisíckrát,
můžeš chtít, můžeš chtít
vzdálenou, vzdálenou
hvězdou být, hvězdou být.
Světlo hvězd, světlo hvězd
vstříc věkům září,
však kdo má rád, kdo má rád,
má mnohem víc.

2. Tisíckrát podél cest
jako strom můžeš kvést,
tisíckrát řekou být,
jako tón v strunách znít.
Na tisíc, na tisíc
let neznáš stáří
však kdo má rád, kdo má rád,
má mnohem víc.

R2: Znala panna pána, zdálo se, že o ní stál. ,
a to byla rána, již se její táta bál.
Měl svou dceru příliš rád
a pánovi jí nechtěl dát,
znala panna pána, hádejte, co bylo dál.

3. Tisíckrát můžeš chtít
vzdálenou hvězdou být.
Jako sám horský štít
mrakům vstříc hrdě čnít.
Až poznáš svou, až poznáš svou
tvář v dětské tváři,
tak pochopíš, že kdo má rád
má mnohem víc.

R2: Znala panna pána, zdálo se, že pro ní vzplál.
a to byla rána, již se její táta bál.
Aby mohla šťastně žít,
tak pánovi měl život vzít.
Znala panna pána hádejte, co bylo dál.